

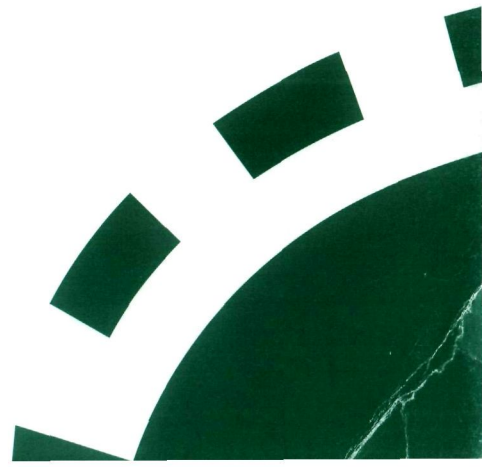
Inventarisatie Visstroperij Binnenwateren

april 1997

81x936

landbouw, natuurbeheer
en visserij

Inventarisatie

Visstoperij

Binnenwateren

Uitgeverij

ISBN

978-90-811992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

1992-40-5

Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

---

1. Inleiding.....	3
1.1. Aanleiding.....	3
1.2. Wat is visstroperij?.....	3
1.3. Probleemverkenning.....	4
1.4. Onderzoeksopzet.....	4
1.5. Opbouw van het rapport.....	5
2. Gegevens visstroperij.....	6
2.1 Beschikbaarheid gegevens.....	6
2.2 Cijfermatige gegevens.....	6
2.3 Overige gegevens visstroperij.....	7
2.4 Algemeen beeld stroperij.....	8
2.5 Tussenconclusie.....	8
3. Effecten op de visstand.....	9
4. Handhaving.....	10
5. Samenvatting.....	11

---

1. Inleiding

1.1. Aanleiding

Na signalen uit de samenleving hebben leden van de Tweede Kamer in 1994 vragen gesteld over de aard en de omvang van de visstroperij in de binnenwateren (Aanhangsel Handelingen II 1994/95, nr. 185). Door de minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (LNV) is geantwoord dat samen met het ministerie van Justitie getracht wordt om een zo goed mogelijk beeld te schetsen van de omvang van de problematiek. In de periode vanaf 1994 tot op heden zijn de nodige onderzoeksactiviteiten ondernomen. Een beknopte weergave van de daaruit voortvloeiende gegevens, anders gezegd, een verkennende rapportage over de visstroperij, ligt thans voor U. In dit rapport worden geen oplossingen aangedragen. Zoals aan zowel Tweede als Eerste Kamer is meegedeeld (o.m. Kamerstukken II 1995/96, 21 436, nr. 7, blz. 3), zal aan de hand van de resultaten van het onderzoek naar de visstroperij overleg worden gevoerd met het ministerie van Justitie om te kijken of er aanleiding is voor nadere maatregelen en zo ja, welke.

1.2. Wat is visstroperij ?

Het begrip "visstroperij" wordt in perspublicaties en in de beleving van veel betrokkenen ruim opgevat. Een veelheid van delicten wordt met dit begrip geassocieerd: variërend van vissen zonder vergunning tot diefstal en vernieling van vistuigen en intimidatie. Een tweetal in het kader van het onderhavige onderzoek uitgevoerde inventarisaties bij organisaties van sport- en beroepsvisserij leverden zelfs voornamelijk gegevens op over de onder het regime van het Wetboek van Strafrecht vallende delicten diefstal en vernieling. Gegevens omtrent het onder het regime van de Visserijwet vallende delict vissen zonder vergunning kwamen hieruit nauwelijks naar voren. Bij het bepalen van de omvang van de visstroperij is het daarom van belang allereerst het begrip "visstroperij" nader te begrenzen. Onder visstroperij wordt verstaan de overtreding van artikel 21 van de Visserijwet: het vissen in andermans water zonder vergunning van de rechthebbende op het visrecht. Hierbij dient onderscheid te worden gemaakt met de zwartvisserij. Onder zwartvisserij wordt verstaan het uitoefenen van de recreatieve (sport)visserij zonder de vereiste visdocumenten, waaronder de vergunning van de visrechthebbende. Ter bestrijding van de zwartvisserij is inmiddels een proefproject gestart, waarin een aantal buitengewone opsporingsambtenaren (BOA's) is ingezet voor de visdocumentencontrole. Bij de visstroperij wordt gevestigd zonder toestemming van de rechthebbende waarna vervolgens de illegaal gevangen vis veelal in het commerciële circuit belandt, bijvoorbeeld in de vishandel, in lokale restaurants e.d. De visstroperij geschiedt, in tegenstelling tot de zwartvisserij, vrijwel altijd structureel met het oog op commercieel gewin. Het onderscheid tussen visstroperij en zwartvisserij is lang niet altijd eenvoudig. Ook zwartvissers zullen wel eens een maaltje vis aan een vishandelaar of aan een visrestaurant afzetten. Daarbij zal de commerciële gerichtheid echter veelal op de achtergrond staan of zelfs geheel ontbreken. Van die gerichtheid zal in het algemeen wél sprake zijn indien bepaalde, meer in de beroepsmatige visserij thuishorende categorieën vistuig worden gehanteerd, zoals vis- of aalfuiken, dobbbers, stekken, repen (aalhoekwant), het electrovisapparaat en de kuil en/of snoekbaarsnetten (staande netten).

Het gebruik van dergelijke vistuigen bij het vissen in andermans water zonder vergunning van de rechthebbende wordt in politiekringen veelal aangeduid als "grove stroperij", zulks in tegenstelling tot de "eenvoudige" stroperij, waarbij sprake is van visserij met gebruikmaking van hengels, van de peur en van het kruisnet. Uit de aard der zaak zullen de effecten van de grove stroperij in het algemeen groter zijn dan die van de eenvoudige stroperij. Om deze reden en met het oog op het benodigde onderscheid tussen de visstroperij en de zwartvisserij wordt, indien in dit rapport wordt gesproken over visstroperij, daarmee de grove stroperij bedoeld, tenzij anders is aangegeven.

Onder stroperij wordt in dit rapport niet verstaan het weghalen van vis uit andermans netten, alsmede het wegnemen van andermans netten of fuiken. Deze handelingen vallen onder de delictsomschrijving diefstal. Van oudsher hebben zij geen deel uitgemaakt van het delict visstroperij (vgl. bijvoorbeeld artikel 27 van de Visscherijwet (Stb. 1908, 311))

Samengevat: in dit rapport wordt onder visstroperij verstaan het op meer grootschalige wijze vissen zonder vergunning van de rechthebbende, met behulp van beroepsmatige vistuigen, kennelijk met het oog op commercieel gewin.

1.3. Probleemverkenning

Getracht is inzicht te krijgen in de problematiek van de visstroperij en de omvang daarvan. Het feitelijke onderzoek daartoe heeft zich met name afgespeeld in de gebieden waar de visstroperij zich uit de aard der zaak voornamelijk zal manifesteren, te weten de waterrijke gebieden van de provincies Friesland en Zeeland, de randmeren en, voor wat betreft een administratief onderzoek bij zoetwatervisgroothandelaren, een deel van Noord-Holland.

Met name is getracht een beeld te krijgen van:

- het aantal meldingen/aangiften van visstroperij bij o.m. politie en AID, en de effecten daarvan;
- andersoortige constatering van visstroperij;
- de hoeveelheid vis, afkomstig van visstropers, die in het commerciële circuit belandt;
- de geldelijke bedragen die met de visstroperij zijn gemoeid;
- het effect van visstroperij op de visstand en op het integrale visstandbeheer.

1.4. Onderzoeksopzet

Allereerst zijn gesprekken gevoerd met ambtenaren van de regionale politiediensten die verantwoordelijk zijn voor de wetshandhaving in de in paragraaf 1.3 genoemde gebieden. Verzocht is om een overzicht te geven van de visstroperij, zoals gedefinieerd in paragraaf 1.2, met name van de aantallen meldingen en zo mogelijk over een reeks van jaren. In het bijzonder de regiopolitie Gooi- en Eemland en Friesland hebben een belangrijke rol gespeeld bij het boven water krijgen van deze gegevens. Uit deze bron zijn tevens gegevens afkomstig betreffende andersoortige constatering van visstroperij, voortvloeiend uit zgn. "dregacties". Zoveel mogelijk is dit materiaal vergezeld gegaan van gegevens en uitspraken over de (geschatte) financiële omvang van de stroperij-activiteiten.

Daarnaast is, ten behoeve van het onderzoek, gebruik gemaakt van de expertise van de AID. Met name bruikbaar is gebleken het resultaat van een gericht onderzoek in de administratieve gegevens van een aantal zoetwatervisgroothandelaren.

Zowel AID als politiekorpsen hebben hun gegevens in de vorm van schriftelijke rapportages beschikbaar gesteld. De aldus verzamelde gegevens zijn samengevat in hoofdstuk 2.

Verder zijn door de Nederlandse Vereniging van Sportvissersfederaties (NVVS) en de Combinatie van Binnenvissers enquêtes gehouden onder de leden van deze organisaties. Samen met de vele berichten die in de pers over dit onderwerp zijn geschreven, geven deze gegevens een beeld van de probleembeleving bij de betrokkenen. Deze enquêtes geven evenwel vooral inzicht in de met visstroperij samenhangende delicten zoals diefstal en vernieling van fuiken en van diefstal van vis uit de fuiken van beroepsvissers, dat wil zeggen van overtredingen van het Wetboek van Strafrecht. Voor zover deze gegevens betrekking hebben op die overtredingen komen zij in dit rapport daarom verder niet aan de orde.

1.5. Opbouw van het rapport

In hoofdstuk 2 is getracht een beeld te geven van de (financiële) omvang en betekenis van de visstroperij. Het boven water krijgen van de daartoe benodigde gegevens is niet altijd eenvoudig, onder meer omdat men in lang niet alle gevallen aangifte doet.

De visstroperij kan niet alleen rechtstreekse gevolgen hebben voor de visserij. Ook kan sprake zijn van bepaalde negatieve effecten op natuur- en milieuwaarden. Een en ander komt in hoofdstuk 3 aan de orde.

In hoofdstuk 4 is ingegaan op de handhaving van het verbod op visstroperij. Achtergrond hiervan is dat deze handhaving een eigenstandige problematiek kent, die een zeer intensieve en kostbare inzet aan menskracht en materieel meebrengt. Dergelijke omstandigheden kunnen, onder meer in het licht van de vele om voorrang strijdende handhavingsprioriteiten, van invloed zijn op de effectiviteit van de handhaving en daarmee op de omvang van de stroperij-activiteiten. Ditzelfde geldt voor de verhouding tussen de voor visstroperij geldende strafmaat c.q. de toepassing daarvan door de rechter en de (geschatte) inkomsten uit de visstroperij. Ook dit aspect komt in hoofdstuk 4 aan de orde.

In hoofdstuk 5 wordt een korte samenvatting gegeven van de voorgaande hoofdstukken.

---

2. Gegevens visstroperij

2.1. Beschikbaarheid van gegevens

Visstroperij kan worden geconstateerd doordat de stropers op heterdaad worden betrapt en door het aantreffen van vistuig niet toebehorend aan de visrechthebbende. In de praktijk betekent dit dat vrijwel alleen gerichte controle-acties van opsporingsinstanties (AID, regiokorpsen en KLPD) leiden tot het vaststellen van het delict. Op dit punt zij verder verwezen naar hoofdstuk 4. Gerichte controle-acties zijn uit de aard der zaak arbeidsintensief. Het gaat om posten in de nachtelijke uren op wateren waar stroperij vermoed wordt en om dreg-acties naar illegaal geplaatst vistuig. Informatieverzameling, posten, dreg-acties en dergelijke vereisen een gecoördineerde en deskundige aanpak. De intensiteit en (daarmee) de hoge kosten van dergelijke handhavingsactiviteiten zetten - onder meer in het licht van de vele om voorrang strijdende handhavingsprioriteiten - de inzet en de frequentie van dergelijke gerichte acties onder druk en staan uit de aard der zaak een continue handhavingsinzet in de weg. De hierna in paragraaf 2.2 vermelde gegevens kunnen dan ook slechts een indicatief beeld geven van de omvang van de visstroperij.

Aangiften van visrechthebbenden hebben in de praktijk voornamelijk betrekking op met de stroperij samenhangende delicten zoals diefstal van fuiken. Cijfermatige overzichten omtrent aangiften van visstroperij zijn niet beschikbaar. De bereidheid om aangifte te doen wordt overigens niet bevorderd door mogelijke intimidatie door stropers. Zo is er één geval bekend van een visrechthebbende in Friesland die aangifte heeft gedaan van het delict stroperij. Dit heeft geresulteerd in vernieling van bezittingen van betrokkenen, naar wordt vermoed door stropers. Uit inventarisatie door Justitie bleek evenwel dat er geen sprake was van een structureel probleem maar van een enkel, zij het ernstig, incident. Uit het onderhavige onderzoek kunnen geen andere conclusies worden getrokken. Uit informatie van bij de bestrijding van visstroperij betrokken opsporingsambtenaren komt wel naar voren dat er anno 1996 een sfeer van terughoudendheid hangt rondom het doen van aangifte van gevallen van visstroperij. Deze terughoudendheid moet volgens hen worden gezien in het licht van het feit dat zich ook thans nog sporadisch gevallen van intimidatie lijken voor te doen. In deze sfeer moet kennelijk ook de weigering worden gezien van een particulier beveiligingsbureau dat door de organisaties in de binnenvisserij in de provincie Friesland was benaderd voor een bijdrage aan de aanpak van de visstroperij.

2.2. Cijfermatige gegevens

In onderstaande tabel is een samenvatting gegeven van de door de regiopolitie en KLPD in het kader van deze inventarisatie verzamelde gegevens betreffende de door deze diensten geconstateerde gevallen van visstroperij. De gegevens zijn afkomstig uit de regio's Friesland en Gooi- en Eemland. Aangegeven is het totale aantal meters staandnet dat in beslag werd genomen en het aantal aanhoudingen. Er wordt voornamelijk gevist op snoekbaars.

Gebied/periode	Staandnet	Aanhoudingen
Randmeren 1994	15.000 m	4
idem 1995	8.900 m	8
idem 1996	5.400 m	2
Friesland 1991	5.900 m	7
idem 1992	2.700 m	5
idem 1993	1.500 m	2
idem 1994	7.800 m	6
idem 1995 (1 ^e kwart.)	2.100 m	0
Totaal	49.300 m	34

In indicatieve zin kan een geldswaarde worden gekoppeld aan bovenvermelde gegevens, door hantering van de vuistregel die de Regiopolitie Gooi- en Eemland in dergelijke situaties gebruikt. Deze regel luidt dat indien met 750 meter staandnet wordt gevist (= gestroopt) de opbrengst voor de stroper ca 160 pond snoekbaars kan zijn per keer dat dit vistuig wordt "ingezet". Omgerekend per km. net (de tabel gaat daar immers van uit) betekent dit, uitgaand van een prijs van f 6,50 tot f 16,= per pond, een geldswaarde liggend tussen ca f 1400,= en ca f 3300,= per keer. Met het totaal aan opgedregde netten zou aldus een bedrag aan opbrengst gemoeid zijn liggend tussen ca f 69.000,= en ca f 163.000,= per keer dat deze netten zouden zijn ingezet.

Ook in de Zeeuwse delta komt stroperij voor, met name op oesters en kreeften. Er zijn echter geen cijfermatige overzichten beschikbaar.

In de andere regio's hebben, voorzover bekend, geen gerichte controle-acties over een langere periode plaatsgevonden. Wel is bekend dat de politie Rotterdam Rijnmond zeer recent in het Haringvliet, het Hollandsch Diep en het Krammer-Volkerakgebied met "grootschalige visstroperij", met name op snoekbaars, is geconfronteerd. Er werden diverse verdachten aangehouden, terwijl kilometers net, honderden kilo's vis, boten en auto's in beslag zijn genomen.

2.3. Overige gegevens visstroperij

Door de AID zijn in 1994 in Noord-Holland bij een aantal groothandelaren in zoetwatervis administratieve controles verricht naar de omzet van m.n. snoekbaars. In onderstaande tabel zijn de resultaten weergegeven. Onder snoekbaars uit "onbekende bron" staat de hoeveelheid snoekbaars weergegeven die naar alle waarschijnlijkheid uit stroperij verkregen is. Dit betreft snoekbaars die contant is afgerekend zonder vermelding van de naam van de verkoper. Onder "totaal snoekbaars" staat de hoeveelheid snoekbaars die betreffende handelaar over het gehele jaar had ingekocht.

Handelaar	snoekbaars uit "onbekende bron"	waarde	totaal snoekbaars
1	geen	geen	n.v.t.
2	16 586 kg	fl. 155 299,=	25 773 kg
3	6 540 kg	fl. 42 518,=	niet bekend

Uit deze tabel blijkt dat het om aanzienlijke bedragen kan gaan. Dit is een bevestiging van de schattingen van de regiopolitie Gooi- en Eemland dat een "professionele stroper" al gauw enkele duizenden guldens per maand kan verdienen. Voorts blijkt dat, in geval van handelaar "2", de snoekbaars uit niet nader te identificeren bron 65% van de totale inkoop betrof.

Bij de controle-actie zijn bij een aantal andere handelaren gegevens aangetroffen over contante aankopen van vis, zonder vermelding van de soort. Onvoldoende indicaties waren hier aanwezig om eveneens de conclusie te trekken dat deze vis verkregen is uit stroperij. Deze gegevens zijn daarom niet in de tabel opgenomen.

2.4. Algemeen beeld stroperij

Op basis van de schattingen van de regiokorpsen en de AID komt, in aanvulling op bovenstaande kwantitatieve gegevens, het volgende algemene beeld naar voren:

- geschat wordt dat er enkele honderden stropers actief zijn;
- een onbekend deel hiervan opereert landelijk en op grote schaal, de overigen opereren regionaal en op kleine schaal;
- sporadisch vindt intimidatie door (een onbekend aantal) stropers plaats;
- een professionele stroper kan, gedurende 7 maanden per jaar, bedragen tot maximaal fl.10.000,= per maand verdienen; voor de "gelegenheidsstroper" zal dit beduidend minder zijn;
- de totale "omzet" van de stroperij is niet vast te stellen, daarvoor is het beeld te fragmentarisch; landelijk gezien zal de omvang van de visstroperij op jaarbasis toch al gauw enkele honderdduizenden guldens bedragen;
- een aantal terzake deskundige opsporingsambtenaren schat dat landelijk gezien de "omzet" van de stroperij ten opzichte van die van de beroepsbinnenvisserij (die, exclusief het IJsselmeer, wordt geschat op f 10 - f 18 mln) significant is.

2.5 Tussenconclusie

Gelet op de voorgaande gegevens en de schattingen van deskundigen kan worden geconcludeerd dat de stroperij een niet te verwaarlozen omvang heeft aangenomen. Een en ander kan uiteindelijk gevolgen hebben voor de naleving van de Visserijwet in de binnenwateren. Er kan sprake zijn van het eroderen van het draagvlak voor de Visserijwet. Voorts kan de stroperij leiden tot oneerlijke concurrentie door stropers ten opzichte van de beroepsbinnenvissers.

---

3. Effecten op de visstand

In het regime van de Visserijwet 1963 is het de visrechthebbende die verantwoordelijk is voor het beheer van de visstand. De laatste jaren is meer aandacht gekomen voor een integrale benadering van het visstandbeheer. Onder meer in het kader van de visstandbeheerscommissies wordt er gezamenlijk gewerkt aan doelstellingen vanuit waterkwaliteit, natuur, recreatie en beroepsvisserij.

In de provincie Friesland kwamen reeds in 1991 de eerste signalen dat een adequaat visstandbeheer werd bemoeilijkt door de grootschalige visstroperij. Zoals uit paragraaf 2.2 blijkt worden in Friesland elk jaar forse hoeveelheden staande netten in beslag genomen. Onderzoeksinstanties als het Limnologisch Instituut en de Organisatie ter Verbetering van de Binnenvisserij (OVB) noemen, op basis van schattingen van de te verwachten visstand aldaar, mogelijke illegale onttrekking van 20-25 kg snoekbaars per hectare. Ter vergelijking, een commerciële exploitatie mikt in het algemeen op een onttrekking van zo'n 5 kg/ha. Als gevolg van deze illegale onttrekking zou dus zelfs sprake zijn van overbevissing. De grootschalige visstroperij kan aldus tot een ondoelmatige bevissing van wateren leiden. Dit effect is overigens tot op heden nog niet geconstateerd.

Bovenmatige onttrekking van roofvis, zoals snoekbaars, kan negatieve effecten hebben op de natuurwaarden en waterkwaliteit. Als gevolg van het wegvissen van snoekbaars kan een scheefgroei in de visstand ontstaan. Leeftijdsklassen van paairijpe vissoorten kunnen namelijk nagenoeg geheel verdwijnen. Het eenzijdig wegvissen van paairijpe jaarklassen van predatoren als snoekbaars kunnen een toename van de witvisstand zoals bijvoorbeeld brasem tot gevolg hebben. Een grote toename van de brasemstand kan in bepaalde gevallen leiden tot een vertroebeling van het oppervlaktewater. Anders gezegd, de doelstelling van veel waterbeheerders om zogenaamde "verbraseming" en daarmee vertroebeling van binnenwateren tegen te gaan door beheerste visserij, kan door grootschalige visstroperij teniet worden gedaan. Een dergelijk effect is overigens nog niet geconstateerd.

Verder kan het illegaal en ongecontroleerd gebruik van staande netten tot sterfte onder duikende watervogels leiden.

Resumerend kan worden gesteld dat een doelmatig visstandbeheer, op grond van de Visserijwet de verantwoordelijkheid van de visrechthebbende, kan worden gehinderd of zelfs teniet kan worden gedaan door de visstroperij.

---

4. Handhaving

Visstroperij is een delict dat uit de aard der zaak moeilijk is te constateren. Het stropen als zodanig kan worden bemerkt door de aanwezigheid van vistuigen in een water die niet toebehoren aan de visrechthebbende op dat water. De vistuigen zijn echter zelden of nooit te traceren naar een stroper. Blijft over het op heterdaad betrappen van de stroper. Informatie uit politie- en AID-kringen leert echter dat het buitengewoon moeilijk is om stropers op heterdaad te betrappen. Het vereist in veel gevallen een intensief toezicht op wateren waar stroperij wordt vermoed. Dit toezicht zal voornamelijk 's nachts moet gebeuren. De visstropers kunnen controle veelal vroegtijdig zien aankomen en kunnen zich op tijd van belastend materiaal ontdoen (bijvoorbeeld overboord zetten). Volgens de rapportages gaat het in de visstroperij ook veelal om mensen die zijn opgegroeid met de visserij, die over een grote mate van professionaliteit beschikken, en die in hoge mate in staat zijn hun "werkplek" te wisselen. Zo blijkt dat in Friesland visstropers worden waargenomen en gepakt, die ook elders in het land actief zijn. Het gebruik bij de handhaving van technische en optische hulpmiddelen in het veld (bijvoorbeeld nachtkijkers) biedt slechts in beperkte mate soelaas. Bovendien zijn deze middelen vrij kostbaar.

Vanuit politie- en AID-kringen wordt gesteld dat, om direct en adequaat te kunnen optreden tegen visstropers, sprake moet zijn van een bundeling van kennis, materiaal en mensen. Specialistische kennis bij opsporingsdiensten, als tegenwicht voor de "professionaliteit" van de visstropers, wordt onontbeerlijk geacht bij de coördinatie en het daadwerkelijk opsporen van de visstropers. Indien deze elementen aanwezig zijn, kan daarvan een preventieve werking uitgaan, die ervoor zal zorgen dat de visstropers veel voorzichtiger en minder grootschalig te werk gaan om de pakkans te verkleinen. Met name vallen geluiden te bespeuren die erop wijzen dat er op het gebied van de benodigde bundeling van krachten en de specialistische kennis verbetering mogelijk is. Men wijst in dit verband op de successen in de strijd tegen de visstroperij van het indertijd in de provincie Friesland opererende stropersteam.

Behalve een opsporingsprobleem wordt in dat verband ook wel de bij visstroperij gehanteerde strafmaat genoemd. Ingevolge artikel 56 van de Visserijwet 1963 wordt overtreding van onder meer artikel 21 van die wet gestraft met een hechtenis van ten hoogste drie maanden of ten hoogste een geldboete van de tweede categorie (f 5000,=). In veel gevallen kan een scheve verhouding worden geconstateerd tussen deze strafmaat en (geschatte) inkomsten uit de visstroperij. Daarbij komt nog dat in de praktijk dit soort overtredingen veelal afgedaan blijkt te worden met geldboetes variërend van f 200,= tot f 1000,=. Daarnaast komt het voor dat in beslag genomen materiaal (netten, boten, buitenboordmotoren, dieptemeters enz.) wordt teruggegeven. Vanuit de kring van de reeds genoemde opsporingsambtenaren wordt daarom gepleit voor een aanscherping van de strafmaat voor visstroperij.

Resumerend: visstropers kunnen in de praktijk slechts worden aangepakt door het betrappen op heterdaad. Dit vereist een intensieve en kostbare inzet van ter zake kundige mensen en materieel, hetgeen noopt tot een bundeling van kennis, materieel en mensen. Uit kringen van opsporingsambtenaren komt naar voren dat op laatstgenoemd terrein verbetering mogelijk is. Uit dezelfde kringen wordt gepleit voor een aanscherping van de strafmaat voor visstroperij, gelet op de scheve verhouding die in bepaalde gevallen kan worden geconstateerd tussen de (toegepaste) strafmaat en de (geschatte) opbrengst van de overtreding.

---

5. Samenvatting

Hoewel de omvang van de visstroperij niet precies kan worden vastgesteld wijzen de beschikbare gegevens er op dat het landelijk gezien toch al gauw om een bedrag van honderdduizenden guldens per jaar gaat. De "omzet" van de visstroperij is naar het oordeel van politie- en AID-ambtenaren significant te noemen ten opzichte van de geschatte omzet van de binnenvisserij. Deze omvang lijkt daarom serieuze nadere aandacht te rechtvaardigen, temeer daar de visstroperij schadelijke gevolgen kan hebben uit oogpunt van een doelmatig visstandbeheer en uit oogpunt van natuurbeheer.

De handhaving van het verbod op visstroperij, die van invloed kan zijn op de omvang van de stroperij-activiteiten, kent een eigenstandige problematiek, die noopt tot een zeer intensieve en kostbare inzet aan menskracht en materieel. Vanuit de genoemde opsporingskringen wordt gepleit voor een betere bundeling van de beschikbare krachten op dit terrein. Tevens pleit men voor een aanscherping van de strafmaat voor het delict visstroperij, gelet op de vaak scheve verhouding tussen die strafmaat c.q. de toepassing daarvan en de (geschatte) opbrengst van de stroperij.